

U S T A W A

z dnia 13 kwietnia 2012 r.

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw¹⁾

2)

**Opracowano na
podstawie: Dz. U.
z 2012 r. poz. 460,
z 2022 r. poz.
1576.**

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po pkt 8a dodaje się pkt 8b i 8c w brzmieniu:

„8b) krajowym celu redukcji narażenia – rozumie się przez to procentowe zmniejszenie krajowego wskaźnika średniego narażenia dla roku odniesienia, w celu ograniczenia szkodliwego wpływu danej substancji na zdrowie ludzi, który ma być osiągnięty w określonym terminie;

8c) krajowym wskaźniku średniego narażenia – rozumie się przez to średni poziom substancji w powietrzu wyznaczony na podstawie pomiarów przeprowadzonych na obszarach tła miejskiego w miastach o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracjach na terenie całego kraju, wykorzystywany do określenia i dotrzymania krajowego celu redukcji narażenia oraz dotrzymania pułapu stężenia ekspozycji;”;

b) po pkt 10c dodaje się pkt 10d w brzmieniu:

„10d) obszarze tła miejskiego – rozumie się przez to obszar miasta, w którym poziomy substancji w powietrzu są reprezentatywne dla

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341.

narażenia ludności zamieszkującej tereny miejskie na działanie substancji;”,

c) w pkt 28 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) poziom docelowy – jest to poziom substancji, który ma być osiągnięty w określonym czasie za pomocą ekonomicznie uzasadnionych działań technicznych i technologicznych; poziom ten ustala się w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego wpływu danej substancji na zdrowie ludzi lub środowisko jako całość;”,

d) po pkt 28 dodaje się pkt 28a w brzmieniu:

„28a)poziomie informowania – rozumie się przez to stężenie substancji w powietrzu, powyżej którego istnieje zagrożenie zdrowia ludzkiego wynikające z krótkotrwałego narażenia na działanie zanieczyszczeń wrażliwych grup ludności, w przypadku którego niezbędna jest natychmiastowa i właściwa informacja;”,

e) po pkt 31 dodaje się pkt 31a w brzmieniu:

„31a)pułap stężenia ekspozycji – rozumie się przez to poziom substancji w powietrzu wyznaczony na podstawie wartości krajowego wskaźnika średniego narażenia, w celu ograniczenia szkodliwego wpływu danej substancji na zdrowie ludzi, który ma być osiągnięty w określonym terminie; pułap stężenia ekspozycji jest standardem jakości powietrza;”,

f) pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34) standardzie jakości środowiska – rozumie się przez to poziomy dopuszczalne substancji lub energii oraz pułap stężenia ekspozycji, które muszą być osiągnięte w określonym czasie przez środowisko jako całość lub jego poszczególne elementy przyrodnicze;”,

g) po pkt 46 dodaje się pkt 46a w brzmieniu:

„46a)wskaźniku średniego narażenia dla miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracji – rozumie się przez to średni poziom substancji w powietrzu wyznaczony na podstawie pomiarów przeprowadzonych na obszarach tła miejskiego w miastach o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracjach, wykorzystywany do dotrzymania pułapu stężenia ekspozycji oraz określenia i dotrzymania krajowego celu redukcji narażenia;”,

h) po pkt 49 dodaje się pkt 49a w brzmieniu:

„49a) udziale zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł naturalnych – rozumie się przez to tę część emisji zanieczyszczeń, która nie jest spowodowana bezpośrednio lub pośrednio działalnością człowieka, w tym zjawiska naturalne, takie jak wybuchy wulkanów, aktywność sejsmiczna, aktywność geotermiczna, pożary lasów i nieużytków, gwałtowne wichury, aerozole morskie, emisja wtórna lub przenoszenie w powietrzu cząstek pochodzenia naturalnego z regionów suchych;”;

2) w art. 86:

a) w ust. 1:

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) poziomy informowania dla niektórych substancji w powietrzu;

4b) pułap stężenia ekspozycji;”;

– uchyla się pkt 8,

b) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) terminy osiągnięcia poziomów i pułapu, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 4b, dla niektórych substancji w powietrzu;

3) zróżnicowane poziomy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 4a, ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin;”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przez margines tolerancji rozumie się wartość, o którą przekroczenie dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu nie powoduje obowiązku sporządzenia projektu uchwały sejmiku województwa w sprawie programu ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91 ust. 1.”;

3) po art. 86 dodaje się art. 86a–86d w brzmieniu:

„Art. 86a. 1. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, kierując się potrzebą dotrzymania pułapu stężenia ekspozycji oraz określenia i dotrzymania krajowego celu redukcji narażenia, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób obliczania wartości wskaźnika średniego narażenia dla miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracji;
- 2) sposób obliczania wartości krajowego wskaźnika średniego narażenia;
- 3) sposób oceny dotrzymania pułapu stężenia ekspozycji.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, oblicza wartość wskaźnika średniego narażenia za rok poprzedni

dla miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracji dla każdego takiego miasta i aglomeracji oraz wartość krajowego wskaźnika średniego narażenia.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o wartościach wskaźników, o których mowa w ust. 2.

Art. 86b. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie do dnia 30 września każdego roku, wykaz miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracji, w których:

- 1) wartość wskaźnika średniego narażenia dla miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracji przekracza wartość pułapu stężenia ekspozycji;
- 2) wartość wskaźnika średniego narażenia dla miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracji nie przekracza wartości pułapu stężenia ekspozycji.

Art. 86c. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, krajowy cel redukcji narażenia, kierując się potrzebą ochrony zdrowia ludzi.

Art. 86d. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednolicenia zasad dokonywania oceny jakości powietrza oraz uwzględnienia w tych ocenach udziału zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł naturalnych lub solenia i piaskowania dróg w okresie zimowym, może określić, w drodze rozporządzenia, sposób określania udziału zanieczyszczeń pochodzących z tych źródeł w stężeniach zanieczyszczeń w powietrzu.”;

- 4) w art. 87 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Strefę stanowi:

- 1) aglomeracja o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy;
- 2) miasto o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;
- 3) pozostały obszar województwa, niewchodzący w skład miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy oraz aglomeracji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę substancje, których poziom w powietrzu podlega ocenie, określi, w drodze rozporządzenia, strefy, o których mowa w ust. 2, z uwzględnieniem ich nazw i kodów.”;

5) w art. 89:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni oraz odrębnie dla każdej substancji dokonuje klasyfikacji stref, w których poziom odpowiednio:

- 1) przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji;
- 2) mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji;
- 3) nie przekracza poziomu dopuszczalnego;
- 4) przekracza poziom docelowy;
- 5) nie przekracza poziomu docelowego;
- 6) przekracza poziom celu długoterminowego;
- 7) nie przekracza poziomu celu długoterminowego.

1a. Wyniki oceny oraz klasyfikację stref, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie przekazuje zarządowi województwa.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku udokumentowania wpływu zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł naturalnych lub solenia i piaskowania dróg w okresie zimowym na poziom substancji w powietrzu, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, kierując się stopniem wpływu zanieczyszczeń pochodzących z tych źródeł na przekroczenia poziomów dopuszczalnych, uwzględnić w ocenie poziomów substancji w powietrzu wpływ tych zanieczyszczeń.”;

6) w art. 90:

a) w ust. 4:

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wymagania dotyczące jakości pomiarów i innych metod oceny oraz zakresu dokumentacji dotyczącej uzasadnienia lokalizacji punktów pomiarowych;”;

- dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) kryteria kontroli poprawności danych dotyczących substancji w powietrzu w trakcie ich agregacji i obliczania parametrów statystycznych dla substancji w powietrzu.”;

- b) w ust. 5 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zakres pomiarów wspomagających ocenę jakości powietrza, w szczególności zakres prowadzenia analiz składu chemicznego pyłu.”;

- 7) w art. 91:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dla stref, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1, zarząd województwa, w terminie 15 miesięcy od dnia otrzymania wyników oceny poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89 ust. 1, opracowuje i przedstawia do zaopiniowania właściwym wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast i starostom projekt uchwały w sprawie programu ochrony powietrza, mającego na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji.

2. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta i starosta są obowiązani do wydania opinii w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały w sprawie programu ochrony powietrza, o którym mowa w ust. 1.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, oznacza akceptację projektu uchwały w sprawie programu ochrony powietrza.”,

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sejmik województwa, w terminie 18 miesięcy od dnia otrzymania wyników oceny poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89 ust. 1, określa, w drodze uchwały, program ochrony powietrza.”,

- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dla stref, w których przekraczane są poziomy dopuszczalne substancji, zarząd województwa opracowuje projekt uchwały w sprawie programu ochrony powietrza lub jego aktualizacji, którego integralną część stanowi plan działań krótkoterminowych, o którym mowa w art. 92.”,

- e) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Dla stref, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2, zarząd województwa określa przyczyny przekroczenia poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu i informuje ministra właściwego do spraw środowiska o działaniach podejmowanych w celu zmniejszenia emisji substancji powodujących te przekroczenia.

5. Dla stref, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 4, zarząd województwa, w terminie 15 miesięcy od dnia otrzymania wyników oceny poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89 ust. 1, opracowuje i przedstawia do zaopiniowania właściwym wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast i starostom projekt uchwały w sprawie programu ochrony powietrza, mającego na celu osiągnięcie poziomów docelowych substancji w powietrzu. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

6. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta i starosta są obowiązani do wydania opinii w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały w sprawie programu ochrony powietrza, o którym mowa w ust. 5.”,

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 6, oznacza akceptację projektu uchwały w sprawie programu ochrony powietrza.”,

g) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Jeżeli przyczyny wywołujące przekroczenia dopuszczalnych lub docelowych poziomów substancji w powietrzu w strefach, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1 lub 4, występują na terenie innego województwa niż zlokalizowane są strefy, właściwe zarządy województw współdziałają przy sporządzaniu programów ochrony powietrza, o których mowa w ust. 3 lub 5, w zakresie wymiany informacji o ewentualnych źródłach przekroczeń poziomów substancji w powietrzu oraz przykładowych działaniach mających na celu ich ograniczenie.

9. Zarząd województwa, zgodnie z przepisami o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie programu ochrony powietrza.”,

h) po ust. 9 dodaje się ust. 9a–9e w brzmieniu:

„9a. Opracowany przez zarząd województwa projekt uchwały w sprawie programu ochrony powietrza powinien uwzględniać przeprowadzone przez zarząd województwa analizy udziału w przekroczeniach poziomów substancji w powietrzu poszczególnych grup źródeł emisji tych substancji i określać odpowiednie działania naprawcze w przypadku przekroczenia obowiązujących poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych substancji.

9b. Opracowany przez zarząd województwa projekt programu ochrony powietrza powinien uwzględniać cele zawarte w innych dokumentach planistycznych i strategicznych, w tym w krajowym programie ochrony powietrza, wojewódzkich programach ochrony środowiska, regionalnych programach operacyjnych i koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju.

9c. W przypadku stref, dla których programy ochrony powietrza zostały uchwalone, a standardy jakości powietrza są przekraczane, zarząd województwa jest obowiązany opracować projekt aktualizacji programu w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie uchwały sejmiku województwa w sprawie programu ochrony powietrza, określając w nim działania ochronne dla grup ludności wrażliwych na przekroczenie, obejmujących w szczególności osoby starsze i dzieci.

9d. Po określeniu krajowego celu redukcji narażenia, zarząd województwa jest obowiązany opracować projekt aktualizacji programu ochrony powietrza, określając dodatkowe działania mające na celu osiągnięcie krajowego celu redukcji narażenia.

9e. Przepisy dotyczące trybu przyjmowania programu ochrony powietrza stosuje się odpowiednio do jego aktualizacji.”,

i) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać programy ochrony powietrza oraz plany działań krótkoterminowych, formę sporządzania i niezbędne części składowe programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych, a także zakres zagadnień, które powinny zostać określone i ocenione w tych programach i planach, biorąc pod uwagę cele tych programów i planów oraz konieczność zapewnienia ochrony zdrowia ludzi i ochrony środowiska.”,

j) uchyla się ust. 11;

8) po art. 91a dodaje się art. 91b–91d w brzmieniu:

„Art. 91b. 1. W przypadku występowania na obszarze województwa stref, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1, możliwe jest złożenie powiadomienia o zamiarze odroczenia do dnia 1 stycznia 2015 r. terminów osiągnięcia poziomów dopuszczalnych w przypadku dwutlenku azotu i benzenu, pod warunkiem że

uchwalony został program ochrony powietrza z uwzględnieniem szczegółowych wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ust. 10.

2. Powiadomienie wraz z programem ochrony powietrza dla danej strefy zarząd województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje powiadomienie Komisji Europejskiej za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa Rzeczypospolitej Polskiej przy Unii Europejskiej.

4. Odroczenie, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe po wydaniu decyzji przez Komisję Europejską.

Art. 91c. 1. W przypadku gdy przekroczenie poziomów dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu występuje na znacznym obszarze kraju, a środki podjęte przez organy samorządu terytorialnego nie wpływają na ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza, minister właściwy do spraw środowiska może opracować krajowy program ochrony powietrza, który jest dokumentem o charakterze strategicznym wyznaczającym cele i kierunki działań, jakie powinny zostać uwzględnione w programach ochrony powietrza.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w przypadku opracowania krajowego programu ochrony powietrza, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat o adresie strony internetowej, na której zamieszczono ten program, oraz o terminie, od którego ma być on stosowany.

Art. 91d. W przypadku przekroczenia pułapu stężenia ekspozycji, osiągnięcie krajowego celu redukcji narażenia powinno być jednym z celów wojewódzkich programów ochrony środowiska, do których, przy ich najbliższej aktualizacji, wprowadza się dodatkowe działania w obszarze ochrony powietrza.”;

9) w art. 92:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ryzyka wystąpienia w danej strefie przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu, zarząd województwa, w terminie 15 miesięcy od dnia otrzymania informacji o tym ryzyku od wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, opracowuje i przedstawia do zaopiniowania właściwym wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast i starostom projekt uchwały w

sprawie planu działań krótkoterminowych, w którym ustala się działania mające na celu:

- 1) zmniejszenie ryzyka wystąpienia takich przekroczeń;
- 2) ograniczenie skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta i starosta są obowiązani do wydania opinii w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały w sprawie planu działań krótkoterminowych, o którym mowa w ust. 1.

1b. Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 1a, oznacza akceptację projektu uchwały w sprawie planu działań krótkoterminowych.

1c. Sejmik województwa, w terminie 18 miesięcy od dnia otrzymania informacji o ryzyku, o której mowa w ust. 1, od wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, określa, w drodze uchwały, plan działań krótkoterminowych, o którym mowa w ust. 1.

1d. W przypadku ryzyka wystąpienia w danej strefie przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu wojewódzki zespół zarządzania kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 7 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.⁴⁾), informuje właściwe organy o konieczności podjęcia działań określonych planem działań krótkoterminowych.”,

c) uchyla się ust. 3;

10) art. 92a otrzymuje brzmienie:

„Art. 92a. 1. W przypadku wystąpienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ryzyka przekroczeń poziomów dopuszczalnych albo przekroczeń poziomów docelowych lub dopuszczalnych, powiększonych o margines tolerancji, lub poziomów alarmowych oraz celów długoterminowych, spowodowanych przenoszeniem zanieczyszczeń z terytorium innego państwa, minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, za pośrednictwem zarządu województwa właściwego dla obszaru, na którym stwierdzono ryzyko tych przekroczeń lub przekroczenia, prowadzi konsultacje z właściwym organem tego państwa w celu

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076, z 2010 r. Nr 240, poz. 1600, z 2011 r. Nr 22, poz. 114 oraz z 2012 r. poz. 460.

analizy możliwości wyeliminowania lub ograniczenia ryzyka przekroczeń oraz skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

2. W przypadku uzyskania od innego państwa informacji o wystąpieniu ryzyka przekroczeń poziomów dopuszczalnych albo przekroczeń poziomów docelowych lub dopuszczalnych, powiększonych o margines tolerancji, lub poziomów alarmowych oraz celów długoterminowych, spowodowanych przenoszeniem zanieczyszczeń z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, konsultacje z właściwym organem innego państwa prowadzi zarząd województwa właściwy dla obszaru, co do którego istnieje podejrzenie przenoszenia zanieczyszczeń.

3. Zarząd województwa niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw środowiska o wynikach konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. W przypadku konieczności podjęcia działań stwierdzonych po konsultacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, na wniosek innego państwa, minister właściwy do spraw środowiska podejmuje współpracę, za pośrednictwem zarządu województwa właściwego dla danego obszaru, mając na celu przygotowanie i realizację wspólnych programów ochrony powietrza lub planów działań krótkoterminowych, obejmujących strefy terytorium innego państwa.

5. Minister właściwy do spraw środowiska może podjąć współpracę z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz Komisją Europejską w zakresie koordynacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnych programów ochrony powietrza lub planów działań krótkoterminowych, jeżeli uzna to za celowe ze względu na wagę lub złożoność sprawy w zakresie, o którym mowa w ust. 6.

6. Minister właściwy do spraw środowiska podejmuje współpracę, za pośrednictwem zarządu województwa właściwego dla obszaru, na którym stwierdzono ryzyko przekroczeń, z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz Komisją Europejską w zakresie koordynacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnych programów ochrony powietrza lub planów działań krótkoterminowych, w tym wymiany informacji o ewentualnych źródłach przekroczeń poziomów substancji w powietrzu oraz przykładowych działaniach mających na celu ograniczenie tych przekroczeń.

7. Główny Inspektor Ochrony Środowiska podejmuje współpracę, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego dla obszaru, na którym stwierdzono ryzyko przekroczeń, z organem właściwym w

innym państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisją Europejską w zakresie oceny i zapewnienia pomiarów jakości powietrza.

8. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może podjąć współpracę z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz Komisją Europejską w zakresie wymiany informacji o wykonywaniu oceny i zapewnieniu pomiarów jakości powietrza, jeżeli uzna to za celowe ze względu na wagę lub złożoność sprawy.”;

11) po art. 92a dodaje się art. 92b w brzmieniu:

„Art. 92b. 1. Informacje o stanie jakości powietrza, w tym lokalizacji wszystkich stref na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w których dokonuje się oceny jakości powietrza i jego stanu, udostępniane są na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Na stronie udostępnia się również informacje o decyzjach odraczających, o których mowa w art. 91b ust. 4, o obowiązujących programach ochrony powietrza oraz planach działań krótkoterminowych.

2. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informacje o decyzjach odraczających, o programach ochrony powietrza oraz planach działań krótkoterminowych, o których mowa w ust. 1, w celu ich udostępnienia na stronie internetowej.”;

12) w art. 93:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki zespół zarządzania kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 7 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, niezwłocznie powiadamia społeczeństwo oraz podmioty, o których mowa w art. 92 ust. 2 pkt 1, w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie, o ryzyku wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu oraz o wystąpieniu przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji.”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wskazanie grup ludności wrażliwych na przekroczenie, obejmujących w szczególności osoby starsze i dzieci, oraz środki ostrożności, które mają być przez nie podjęte;”;

13) w art. 94:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1e w brzmieniu:

„1b. W przypadku ryzyka wystąpienia przekroczenia poziomu docelowego lub dopuszczalnego substancji w powietrzu w danej strefie wojewódzki inspektor ochrony środowiska powiadamia o tym właściwy zarząd województwa.

1c. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska powiadamia wojewódzki zespół zarządzania kryzysowego, o którym mowa w art. 14 ust. 7 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, o przekroczeniu poziomów zobowiązujących do podjęcia działań określonych w planach działań krótkoterminowych.

1d. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 października każdego roku, udostępnia na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska roczne raporty z oceny jakości powietrza w kraju za rok poprzedni.

1e. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 października każdego roku, udostępnia na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska informację o wartości wskaźnika średniego narażenia dla miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracji oraz wartości krajowego wskaźnika średniego narażenia za rok poprzedni.”,

b) ust. 2–2b otrzymują brzmienie:

„2. Zarząd województwa, w terminie 18 miesięcy od dnia otrzymania wyników oceny poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89 ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o uchwaleniu przez sejmik województwa programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91. Zarząd województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o uchwaleniu przez sejmik województwa planu działań krótkoterminowych.

2a. Zarząd województwa, co 3 lata, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie z realizacji programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91, oraz planów działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92, począwszy od dnia wejścia w życie uchwały w sprawie określenia programu ochrony powietrza lub

planu działań krótkoterminowych do dnia zakończenia realizacji odpowiednio tego programu lub planu.

2b. Jeżeli realizacja programu ochrony powietrza lub planu działań krótkoterminowych jest zaplanowana na okres krótszy niż 3 lata, sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2a, zarząd województwa przedkłada najpóźniej 6 miesięcy po zakończeniu realizacji tego programu lub planu.”;

14) po art. 96 dodaje się art. 96a w brzmieniu:

„Art. 96a. 1. Wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska sprawuje nadzór w zakresie:

- 1) terminowego uchwalenia programów ochrony powietrza i planów działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 91 i art. 92;
- 2) wykonywania zadań określonych w programach ochrony powietrza i planach działań krótkoterminowych przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, starostę oraz inne podmioty.

2. Do wykonywania zadań kontrolnych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stosuje się przepisy ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, z uwzględnieniem ust. 3–6.

3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska w wyniku przeprowadzonej kontroli może wydać zalecenia pokontrolne.

4. Kontrolowany organ może zgłosić na piśmie zastrzeżenia do zaleceń pokontrolnych w terminie 14 dni od dnia ich doręczenia.

5. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska ustosunkowuje się do zastrzeżeń kontrolowanego organu w terminie 14 dni od dnia ich doręczenia.

6. Kontrolowany organ, w terminie 30 dni od dnia doręczenia ustosunkowania się wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do jego zastrzeżeń, powiadamia go o realizacji zaleceń pokontrolnych i zawartych w nich uwag i wniosków, mając na uwadze zmiany wynikające z uwzględnionych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska zastrzeżeń.”;

15) w art. 152:

- a) w ust. 2 w pkt 7 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 8,
- b) uchyla się ust. 2a;

16) w art. 208:

- a) w ust. 2 w pkt 3 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 4,
- b) uchyla się ust. 2c;

17) w art. 221:

- a) w ust. 1 w pkt 7 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 8,
- b) uchyla się ust. 1a;

18) w tytule V w dziale III dodaje się rozdział 4 w brzmieniu:

„Rozdział 4

Kary pieniężne za uchybienia w zakresie przygotowania i realizacji programów
ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych

Art. 315a. 1. W przypadku:

- 1) gdy kontrolowany organ nie realizuje zaleceń pokontrolnych, o których mowa w art. 96a ust. 3, w zakresie dotrzymania terminu uchwalenia programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych,
- 2) niedotrzymania ustawowego terminu uchwalenia programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych,
- 3) niedotrzymania terminów realizacji zadań określonych w programach ochrony powietrza oraz planach działań krótkoterminowych

– organ za to odpowiedzialny podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 500 000 zł.

2. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza wojewódzki inspektor ochrony środowiska, biorąc pod uwagę ilość i wagę stwierdzonych uchybień oraz naruszonych przez organ obowiązków.

Art. 315b. 1. Od decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 315a, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna.

3. Kara pieniężna podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 315c. Do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

19) art. 332 otrzymuje brzmienie:

„Art. 332. Kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów, określonych w uchwale sejmiku województwa przyjętej na podstawie art. 92 ust. 1c, podlega karze grzywny.”;

20) art. 334 otrzymuje brzmienie:

„Art. 334. Kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów, określonych w uchwale sejmiku województwa przyjętej na podstawie art. 96, podlega karze grzywny.”;

21) w art. 378 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zadania samorządu województwa, o których mowa w ust. 2a, art. 91 ust. 1, 3, 3a i 5, art. 92 ust. 1, art. 94 ust. 2, art. 95 ust. 1, art. 96, art. 119 ust. 2, art. 135 ust. 2, art. 162 ust. 3, 6 i 7, art. 426 ust. 2 i 5, art. 428 ust. 1, art. 430 ust. 2, art. 434, art. 435 ust. 3, 5 i 6, art. 437 ust. 1, 2, 4 i 8 oraz art. 441 ust. 1, 2 i 4, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”;

22) w art. 400a w ust. 1 pkt 37 otrzymuje brzmienie:

„37) wojewódzkie programy ochrony środowiska, programy ochrony powietrza, plany działań krótkoterminowych, programy ochrony przed hałasem, programy ochrony i rozwoju zasobów wodnych, plany gospodarki odpadami, plany gospodarowania wodami oraz krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, a także wspomaganie realizacji i systemu kontroli tych programów i planów.”;

23) w art. 401 w ust. 7 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 315a.”;

24) w art. 401c:

a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 1a, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na:

- 1) przygotowanie, opracowanie i aktualizację programów ochrony powietrza i planów działań krótkoterminowych;
- 2) realizację programów ochrony powietrza i planów działań krótkoterminowych;
- 3) pomiary i oceny jakości powietrza w strefach, w których przekraczane są poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe substancji w powietrzu.”,

b) ust. 10–12 otrzymują brzmienie:

„10. Zobowiązania Narodowego Funduszu związane z przeznaczaniem środków na cele, o których mowa w ust. 1–9a, są zobowiązaniami wieloletnimi.

11. Wysokości zobowiązań określonych w ust. 1–9a mogą być zmniejszane za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska. Przy udzielaniu zgody minister właściwy do spraw środowiska uwzględnia w szczególności potrzeby realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, polityki ekologicznej państwa oraz zobowiązań określonych w prawie Unii Europejskiej i umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

12. Finansowanie celów innych niż określone w ust. 1–9a z przychodów Narodowego Funduszu wymienionych w art. 401 ust. 7 odbywa się wyłącznie w formie pożyczek, o których mowa w art. 411 ust. 1 pkt 1.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1263) w art. 4 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi, gleby, wód i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.⁵⁾) w art. 32 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) sposób przewożenia materiałów sypkich zapobiegający ich pyleniu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.⁶⁾) w art. 5 w ust. 2 w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) zadania określone planami działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁷⁾);”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374, z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902, Nr 206, poz. 1289 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 1, poz. 3, Nr 18, poz. 97, Nr 19, poz. 100, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 966, Nr 157, poz. 1241 i Nr 214, poz. 1658 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 102, poz. 586, Nr 106, poz. 622, Nr 187, poz. 1113, Nr 205, poz. 1209, Nr 227, poz. 1367, Nr 230, poz. 1372 i Nr 233, poz. 1381.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076, z 2010 r. Nr 240, poz. 1600 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i

Art. 5. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.⁸⁾) w art. 25 w ust. 1 w pkt 4 w lit. a po tiret trzecim dodaje się nowe tiret w brzmieniu:

„– decyzje w sprawie odroczenia i wyłączenia ze stosowania określonych poziomów dopuszczalnych substancji do powietrza, o których mowa w art. 91b ust. 4 tej ustawy,”.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 249, poz. 1657 oraz z 2011 r. Nr 122, poz. 695) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 58;
- 2) art. 60a otrzymuje brzmienie:

„Art. 60a. 1. Do opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o której mowa w art. 273 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 56, należnej za okres do dnia 31 grudnia 2016 r. stosuje się przepisy art. 285–288 ustawy zmienianej w art. 56, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza za pierwsze półrocze 2017 r. wnosi się w wysokości 50% sumy opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza należnych za pierwsze i drugie półrocze 2016 r.”;

- 3) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 56 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.”.

Art. 7. 1. Programy ochrony powietrza oraz plany działań krótkoterminowych, o których mowa odpowiednio w art. 91 oraz art. 92 ustawy zmienianej w art. 1, przyjęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się programami ochrony powietrza oraz planami działań krótkoterminowych w rozumieniu odpowiednio art.

Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341 oraz z 2012 r. poz. 460.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 122, poz. 695, Nr 132, poz. 766, Nr 135, poz. 789, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 170, poz. 1015 i Nr 178, poz. 1060.

91 oraz art. 92 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i zostaną dostosowane do wymagań określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

2. Dla stref, o których mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 1, w których przekraczane są poziomy dopuszczalne oraz poziomy docelowe, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie opracowano programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych, o których mowa odpowiednio w art. 91 oraz art. 92 ustawy zmienianej w art. 1, właściwe organy opracują i przyjmą programy ochrony powietrza oraz plany działań krótkoterminowych w rozumieniu odpowiednio art. 91 oraz art. 92 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 8. Pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, lub pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na który zostały wydane.

Art. 9. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 1, za rok 2011 zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 89 ust. 1–1b oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 86 ust. 1 i 2, art. 87 ust. 3, art. 90 ust. 3, art. 91 ust. 10 i 11 oraz art. 94 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2, art. 87 ust. 3, art. 90 ust. 3, art. 91 ust. 10 oraz art. 94 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 11. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. 1. W latach 2012–2021 maksymalny limit wydatków jednostek samorządu terytorialnego będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2012 r. – 320 tys. zł;
- 2) 2013 r. – 1600 tys. zł;
- 3) 2014 r. – 1600 tys. zł;
- 4) 2015 r. – 1600 tys. zł;
- 5) 2016 r. – 1600 tys. zł;
- 6) 2017 r. – 1600 tys. zł;
- 7) 2018 r. – 1600 tys. zł;
- 8) 2019 r. – 1600 tys. zł;
- 9) 2020 r. – 1600 tys. zł;
- 10) 2021 r. – 1600 tys. zł.

2. W latach 2012–2021 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2012 r. – 16 838 tys. zł;
- 2) 2013 r. – 12 067 tys. zł;
- 3) 2014 r. – 10 527 tys. zł;
- 4) 2015 r. – 10 467 tys. zł;
- 5) 2016 r. – 15 238 tys. zł;
- 6) 2017 r. – 10 527 tys. zł;
- 7) 2018 r. – 10 467 tys. zł;
- 8) 2019 r. – 10 467 tys. zł;
- 9) 2020 r. – 15 298 tys. zł;
- 10) 2021 r. – 10 467 tys. zł.

Art. 12a. 1. W latach 2022–2031 maksymalny limit wydatków budżetu państwa w ramach dotacji celowej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 63,880 mln zł, w tym w:

- 1) 2022 r. – 6,800 mln zł;
- 2) 2023 r. – 8,802 mln zł;
- 3) 2024 r. – 4,824 mln zł;
- 4) 2025 r. – 6,716 mln zł;
- 5) 2026 r. – 7,502 mln zł;

- 6) 2027 r. – 4,827 mln zł;
- 7) 2028 r. – 5,820 mln zł;
- 8) 2029 r. – 7,463 mln zł;
- 9) 2030 r. – 4,829 mln zł;
- 10) 2031 r. – 6,297 mln zł.

2. W latach 2022–2031 maksymalny limit wydatków Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 1,5 mln zł, w tym w:

- 1) 2022 r. – 0,15 mln zł;
- 2) 2023 r. – 0,15 mln zł;
- 3) 2024 r. – 0,15 mln zł;
- 4) 2025 r. – 0,15 mln zł;
- 5) 2026 r. – 0,15 mln zł;
- 6) 2027 r. – 0,15 mln zł;
- 7) 2028 r. – 0,15 mln zł;
- 8) 2029 r. – 0,15 mln zł;
- 9) 2030 r. – 0,15 mln zł;
- 10) 2031 r. – 0,15 mln zł.

3. W latach 2022–2031 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 46,420 mln zł, w tym w:

- 1) 2022 r. – 4,462 mln zł;
- 2) 2023 r. – 4,762 mln zł;
- 3) 2024 r. – 5,062 mln zł;
- 4) 2025 r. – 4,462 mln zł;
- 5) 2026 r. – 4,662 mln zł;
- 6) 2027 r. – 4,462 mln zł;
- 7) 2028 r. – 4,462 mln zł;
- 8) 2029 r. – 5,162 mln zł;
- 9) 2030 r. – 4,462 mln zł;
- 10) 2031 r. – 4,462 mln zł.

4. W latach 2022–2031 maksymalny limit wydatków wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 23,354 mln zł, w tym w:

- 1) 2022 r. – 2,746 mln zł;

- 2) 2023 r. – 3,930 mln zł;
- 3) 2024 r. – 1,278 mln zł;
- 4) 2025 r. – 2,539 mln zł;
- 5) 2026 r. – 3,063 mln zł;
- 6) 2027 r. – 1,279 mln zł;
- 7) 2028 r. – 1,941 mln zł;
- 8) 2029 r. – 3,037 mln zł;
- 9) 2030 r. – 1,281 mln zł;
- 10) 2031 r. – 2,260 mln zł.

5. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1–4, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 6.

6. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, obniża się wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 14 i 18, które wchodzi w życie z dniem 1 maja 2012 r.;
- 2) art. 1 pkt 3 w zakresie art. 86b i art. 1 pkt 11 w zakresie art. 92b ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.